

saadan Ret til at blive af med en Lærer, naar han ikke kan fyldestgøre i det Embede, hvori han er sat.

J. Nielsen: Det ærede Medlem talte om, at Læreren kunde være tjent med at blive afskediget og faa sin Pension og være tilfreds med den. Men det kunde han ikke, for vel staar der her i Lovforslaget, at de skulle pensioneres efter Loven, men først, naar en Mand er over de 30 Aar og har tjent i 10 Aar; faar han Pensionsret. Og selv den Pension, en Mand faar i Trediverne, er ikke meget bevendt som Livsophold.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte to tidligere anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det første Forslag, jeg her skal forelægge, vedrører Anvendelse af udenlandske Arbejdere til Arbejde i visse Virksomheder samt det offentlige Tilsyn hermed. Den Kendsgerning, at et saa stort Antal, ca. 7,000 fremmede Arbejdere, der ere ukendte med Sproget og Forholdene her, Aar efter Aar indvandre hertil for at udføre midlertidigt Arbejde i Landbruget, har naturlig paakaldt Ministeriets Opmærksomhed i de senere Aar. Der har ogsaa fra sagkyndig Side været rettet Henvendelser til mig om at fremsætte et Lovforslag angaaende dette Spørgsmaal. Jeg skal saaledes erindre om, at der tidligere har været Samraad mellem Finansudvalget og mig herom, og ærede Talere fra forskellige Sider have ogsaa fremdraget det her i Salen. Opgaven har særlig været at faa udarbejdet et Lovforslag, der tilsikrede et Tilsyn med disse Arbejdere og indførte visse Beskyttelsesregler. Et saadant Lovforslag er det, jeg har den Ære i Dag at fremsætte for det høje Ting.

Dets vigtigste Bestemmelse gaar ud paa, at Arbejdsgiverne skulle anmelde Arbejderne senest 2 Dage efter deres Ankomst til Arbejdsstedet. Hvis en Arbejder er syg ved Ankomsten, skal han underkastes Lægetilsyn for at forebygge Smittefare. Endvidere skal der senest 8 Dage efter Ankomsten til Bestemmelsesstedet oprettes en skriftlig Kontrakt i en af Indenrigsministeren autoriseret Form. Den skal affattes baade paa Dansk og i de paagældende Arbejders Modersmaal. Det

er Tanken, at Indenrigsministeriet skulde udarbejde en Normalkontrakt, efter hvilken denne Kontrakt skal affattes. Der indføres Afregningsbøger, hvori skal indføres, hvor meget Arbejderen har fortjent, og hvor meget der er udbetalt, saaledes at der altid kan være den fornødne Klarhed over dette Forhold. Arbejdsgiveren skal drage Omsorg for Lægetilsyn og Lægehjælp for Arbejderne og ligeledes holde dem ulykkesforsikrede. Endvidere er der foreslaaet Regler for de Fællesboliger, der anvendes til Arbejderne, saaledes at man sikrer sig, at der er gode, sunde og hygiejniske Forhold til Stede. Dernæst foreslaas det, at der, naar der opstaar Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, skal være Mægling ved Politimesterens Hjælp, da det erfaringsmæssigt meget ofte har vist sig, at det er rene Bagateller, en Strid opkommer over, og da det baade for det offentlige og Arbejderne er i høj Grad skadeligt, at de paa Grund af saadanne Bagatelstridigheder komme fra deres Arbejdssted. Det foreslaas, at hvor saadan Mægling bliver nødvendig, skal Politimesteren være bemyndiget til at anvise Arbejderne Opholds- og Kosttillæg hos den paagældende Arbejdsgiver, saa længe Mæglingen finder Sted, uden at Arbejdsgiveren, saa længe Mæglingen foregaar, maa benytte dem til Arbejde. Endvidere er der forskellige Regler om det Tilsyn, der skal etableres hermed, og der gives Ministeren forskellige Bemyndigelser i saa Henseende.

Jeg har om Forslaget forhandlet saa vel med Landbrugsministeriet, der har forhandlet med de forskellige Landbrugsorganisationer, som med Justitsministeriet, og begge Ministerier have medgivet Forslaget deres anbefaling. I øvrigt skal jeg henvise til de meget udførlige Bemærkninger, hvor man vil finde et stort Materiale til Bedømmelse af alle de Forhold, Lovforslaget omhandler. Jeg skal meget anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Det andet Forslag, jeg har den Ære at forelægge, angaar Husmandskreditforeningerne. Jeg har fra disse modtaget Andragende om, at Vurderingssummen maa blive sat op fra 8,000 til 10,000 Kr. Som ærede Medlemmer vide, er Vurderingssummen i de senere Aar sat op, fra 4,000 Kr. i 1880 til 8,000 i 1904, og her foreslaas det altsaa at sætte den op til 10,000 Kr. Andragendet er motiveret ved de stigende Jordpriser og Omkostninger ved Bygningers Opførelse etc. Jeg har fundet An-